

Sygn. akt II Ka 411/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka
Sędziowie:	SO Mariola Krajewska - Sińczuk SO Teresa Zawiślak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2013 r.

sprawy **B. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 28 maja 2013 r. sygn. akt II K 884/12

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną; zasądza od oskarżonego B. B. na rzecz Skarbu Państwa 50 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 411/13

UZASADNIENIE

B. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 17 października 2012 roku na trasie M. –W., droga nr (...) gmina M., w powiecie (...), w województwie (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki B. o numerach rejestracyjnych (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, to jest mając 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Węgrowie wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r.:

I. oskarżonego B. B. uznał za winnego dokonania zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a § 1 kk skazał go na karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat,

III. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) wydanego przez Starostę (...), od dnia 15 listopada 2012r. do dnia 28 maja 2013r.;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 złotych tytułem opłaty oraz obciążył go poniesionymi w sprawie wydatkami w kwocie 90 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył wyrok, zarzucając mu rażącą niewspółmierność środka karnego, orzeczonego wobec B. B., polegającą na orzeczeniu względem niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, podczas gdy okoliczności sprawy, w szczególności miejsce i czas czynu, postawa sprawcy, jego dotychczasowa niekaralność wskazują, iż zasadnym byłoby wymierzenie w stosunku do niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Stawiając powyższy zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie B. B. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest oczywiście bezzasadna i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze, że skarżący nie kwestionuje ustaleń faktycznych oraz winy oskarżonego, należało uznać za niecelowe odnoszenie się do tych kwestii. Na potrzeby niniejszego uzasadnienia wystarczy poprzestać na stwierdzeniu, że Sąd Okręgowy w Siedlcach w pełni popiera, zawarte w zaskarżonym wyroku, stanowisko Sądu Rejonowego, zarówno w zakresie ustaleń faktycznych, opisu czynu jak i winy oskarżonego.

Odnosząc się bezpośrednio do zarzutu podnoszonego przez obrońcę oskarżonego, stwierdzić należy, iż Sąd Odwoławczy akceptuje w pełni rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zakresie orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji przy rozważaniu o wymiarze kwestionowanego przez obrońcę oskarżonego środka karnego wziął pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na ten wymiar i nie pominął żadnego z nich. Na podkreślenie zasługuje fakt, że czyn przypisany oskarżonemu jest zagrożony karą grzywny w wysokości od 10 do 540 stawek dziennych grzywny, karą ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2, a nadto zgodnie z art. 43§1 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych może być orzeczony w rozmiarze od roku do 10 lat. Sąd I instancji zasadnie uwzględnił przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości tego czynu i wysoki stopień zawinienia oskarżonego przejawiający się w bardzo dużym stężeniu alkoholu we krwi B. B. w czasie kierowania samochodem osobowym marki B.. Zdaniem Sądu Odwoławczego fakt przyznania się oskarżonego do tego czynu nie może stanowić okoliczności łagodzącej tak dużego ciężaru gatunkowego, by przesądziła o znacznym złagodzeniu wymiaru kary i środków karnych, bowiem oskarżony został „ujęty na gorącym uczynku”. Wskazana przez obrońcę okoliczność, że poruszał się porą nocną po drodze, która nie jest zbyt często uczęszczana, nie może uzasadniać przyjęcia, że nie stwarzał on zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, bowiem jak słusznie wskazał w uzasadnieniu Sąd I instancji, kierowanie samochodem w tak znacznej nietrzeźwości przez osobę z niewielkim doświadczeniem jako kierowcy samochodu, a jednocześnie przy ograniczonej widoczności o takiej porze doby, stwarzało realne zagrożenie dla bezpieczeństwa w takim ruchu. Oskarżony jest młodym, zaledwie 24-letnim człowiekiem i zdaniem Sądu Odwoławczego również ta okoliczność w powiązaniu z popełnieniem w/w przestępstwa, uzasadnia wyłączenie go z prowadzenia pojazdami mechanicznymi na okres co najmniej 2 lat. W tej sytuacji, w ocenie Sądu Odwoławczego zbyt krótkie obowiązywanie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie spełni swoich

celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, dlatego nie uwzględniono zarzutu skarżącego i utrzymano zaskarżony wyrok w mocy, także w zakresie wymiaru orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego.

Konsekwencją przestępczego działania sprawcy czynu z art. 178a§1 kk jest zawsze orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na pewien okres i w związku z tym na decyzję Sądu Odwoławczego nie może wpłynąć fakt, iż skazany podjął zatrudnienie na terenie Niemiec, gdzie niezbędnym do wykonywania pracy zarobkowej jest posiadanie prawa jazdy. Jak stwierdzono wyżej okoliczności i charakter tego czynu oraz wysoki stopień zawinienia oskarżonego wskazują, że tylko dwuletni okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych spełni swoją rolę zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i indywidualnej.

Reasumując Sąd Okręgowy nie znalazł argumentów przemawiających za złagodzeniem wymiaru orzeczonego środka karnego wobec B. B.w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a co za tym idzie skorygowaniem zaskarżonego wyroku w tym zakresie.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze, Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk oraz art. 636 § 1 kpk i art. 11 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz.U. Nr 49, poz. 223 z 83r. z późn. zm.).

Z tych też względów, na podstawie art. 437 § 1 kpk, Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.